

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1862/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Győri Ítéltábla Bf.II.88/2023/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kelemen Tamás ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Tatabányai Törvényszék 17.B.218/2022/43. számú ítélete és a Győri Ítéltábla Bf.II.88/2023/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] A Tatabányai Törvényszék 2023. június 1-én nyilvános tárgyaláson kihirdetett 17.B.218/2022/43. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozót kábítószer-kereskedelem bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]. Ezért őt a bíróság 9 évi szabadságvesztésre és a közügyektől 9 évi eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben a rendelkező rész szerinti összegekre, mobiltelefonokra és laptopra vagyonelkobzást rendelt el. Az elsőfokú bíróság megszüntette a zár alá vételt a vádlott két különböző hitelintézetnél vezetett folyószámláján tartott – rendelkező rész szerinti – összegek vonatkozásában, azonban azokat vagyonelkobzás biztosítására lefoglalta.
- [4] A bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 562. § (2) bekezdése szerint indokolta az ítéletet {vö.: elsőfokú ítélet, Indokolás [40]}.
- [5] Az indítványozó védője a fellebbviteli eljárásban előterjesztett írásbeli észrevételében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem adott felvilágosítást a fellebbezésre jogosultaknak a Be. 551. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően arra vonatkozóan, hogy a bejelentett és a későbbiek során ki nem terjeszthető

jogorvoslati nyilatkozat vonatkozhat kizárólag az ítélet egyes rendelkezései illetve része ellen is, valamint arra is kiterjedően, hogy az ilyen tartalmú fellebbezés, a vitatottakhoz igazodó, korlátozott terjedelmű felülbírálatot von maga után (Be. 583. § (3) bekezdés, 584. § (2) bekezdés, 590. § (3) bekezdés).

- [6] A védő észrevétele szerint továbbá az indítványozó által bejelentett fellebbezés nem egyértelmű, ugyanis az enyhítésre irányuló fellebbezésen túlmenően azt tartalmazza, hogy a teljes összeg tekintetében bizonyította az eljárás során, hogy a pénzek legális forrásból származnak. Ebből pedig az következik, hogy a vádlott a büntetés enyhítését kérte ugyan, de változatlanul tagadta a kábítószer-kereskedelem büntetnének elkövetését.
- [7] A védő szerint emiatt a másodfokú bíróságnak az ügyben hozott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felül kell bírálania. Utóbbinak azonban akadálya, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdés *d)* és *f)* pontjában írtakat, emiatt pedig a Győri Ítéltábla nincs abban a helyzetben, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét teljeskörűen bírálja felül, emiatt azt hatályon kívül kell helyezni.
- [8] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.200/2023/1-I. számú átirata szerint a védelmi jogorvoslati kérelmek alaptalanok. Az ügyészség indítványozta, hogy a vagyonekbevitel biztosítása körében a bíróság mellőzze a lefoglalást, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.
- [9] A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2024. január 18-án kihirdetett Bf.II.88/2023/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy az indítványozó terhére rótt bűncselekmény jogszabályi hivatkozása helyesen kábítószer-kereskedelem büntette a Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés 4. fordulata szerint, valamint mellőzte a vagyonekbevitel biztosítására történő lefoglalást. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [10] A másodfokú bíróság – tekintettel a bejelentett védelmi fellebbezésekre, a Főügyészség átiratában foglaltakra, és a védelmi észrevételek tartalmára – korlátozott felülbírálatot folytatott le a Be. 583. § (3) bekezdés *a)* és *b)* pontjaiban, az 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint.
- [11] A másodfokú bíróság indokai szerint az elsőfokú bíróság – a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást – a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok és a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.
- [12] A másodfokú bíróság indokai szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során a perrendi szabályokat megtartotta, abszolút hatályú, illetőleg érdemi kihatású relatív eljárási szabálysértést azon eljárása nem sértett. A másodfokú bíróság indokai szerint a jogorvoslatra történt kioktatás magában foglalja a jogorvoslati joggal összefüggő valamennyi felvilágosítás megadását. Ehhez képest a

jogorvoslatra történt kioktatás megtörténtének jegyzőkönyvi rögzítése magába foglalja, hogy a tanács elnöke felvilágosítást adott a fellebbezésre jogosultaknak a Be. 583. § (3) bekezdésében, 584. § (3) bekezdésében és az 590. § (3) bekezdésében foglaltakról.

- [13] A másodfokú bíróság szerint a vádlott által bejelentett, a jegyzőkönyvbe foglalt jogorvoslati nyilatkozat határozott, és egyértelmű tartalmú, megfelel a Be. 584. § (1) bekezdésében írtaknak, nem volt szükség a vádlott és védője által bejelentett jogorvoslati nyilatkozat védelem által utólag elvárt tisztázására. A védelmi érveléssel szemben a kifejezetten a szabadságvesztés enyhítése érdekében történő jogorvoslati kezdeményezés mellett a vagyonelkobzás mellőzésére irányuló indítvány pedig értelemszerűen nem jelenti egyúttal azt is, hogy a cselekmény elkövetését és bűnösségét tagadva a jogorvoslati kérelem lényegében a törvényes vád alóli felmentésre irányul.
- [14] 1.2. Az indítványozó ezt követően az Alkotmánybírósághoz fordult, alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdéseinek sérelmére hivatkozva kérte a Tatabányai Törvényszék 17.B.218/2022/43. számú ítélete és a Győri Ítéltábla Bf.II.88/2023/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alkotmánybíróság főtítkárának tájékoztatását követően kiegészítette indítványát.
- [15] Indokai a következők.
- [16] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogával összefüggésben kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Be. 551. § (3) bekezdésében foglaltaknak, azaz nem adott felvilágosítást a fellebbezésre jogosultaknak a fellebbezés terjedelmére, és annak következményeire vonatkozóan.
- [17] Álláspontja szerint nem tekinthető tisztességesnek az eljárás, ha törvénysértő mulasztás következtében az indítványozó megfosztott lett azon jogától, amely alapján a Be. szerinti következmények tudatában tehetett volna nyilatkozatot jogorvoslati joga gyakorlása során. Indokai szerint a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt a bíróság kikerülte érdemi döntésére vonatkozó indokolási kötelezettségét, melyre lehetőséget adott az indítványozó jogorvoslati nyilatkozatának önkényes értelmezése is.
- [18] A másodfokú bíróság pedig egyetértett az elsőfokú bíróság tisztességes eljárást sértő gyakorlatával és a Be. 551. § (3) bekezdésébe ütközően jutott arra az álláspontra, hogy a jogorvoslatra történt kioktatás magában foglalja a jogorvoslati joggal összefüggő valamennyi felvilágosítás megadását. Ezzel összefüggésben kifogásolta, hogy a másodfokú ítélet szerint az indítványozónak kellett volna valószínűsíteni, hogy a jogorvoslatra vonatkozó kioktatás körében a kifogásolt tájékoztatás elmaradt.
- [19] Az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, ezáltal pedig az indítványozó védelemhez való jogát is elvonta a

jogorvoslati eljárásra kiterjedően. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság önkényesen és tévesen értelmezte az indítványozó és védőjének nyilatkozatait ezzel pedig elvonta annak lehetőségét, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette vádja alóli felmentést célzó, indokolt jogorvoslatot nyújthasson be az indítványozó.

- [20] Az indítványozó szerint a tisztességes eljárás sérelme, valamint a védelemhez való jogának korlátozása automatikusan maga után vonta a felmentésre irányuló jogorvoslathoz való jogának sérelmét is. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyénvalónak találta az elsőfokú bíróság Alaptörvénybe ütköző eljárását, ezért szükséges mindkét ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése.
- [21] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [22] 2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint – határidőben érkezett. Az Alkotmánybíróság főtitkárának felhívására az indítványozó határidőben kiegészítette az indítványt.
- [23] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, érintettsége fennáll a jogerős ítélet vádlottjaként, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta.
- [24] 2.2. Az indítvány megjelölte az indítványozó jogosultságát és az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a)* pont]; az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérte az Alkotmánybíróság eljárását. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont], valamint az Alaptörvény indítványozó szerint sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont].
- [25] Az indítványozó megjelölte az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolta, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontja szerint miért ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikkének megjelölt bekezdéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont].
- [26] Az indítványozó továbbá kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont].

- [27] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását (vö. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]). A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseinek sérelme kapcsán a Be. 551. § (3) bekezdés szerinti felvilágosítás elmaradását állította és kifogásolta.
- [29] Előrebocsátja az Alkotmánybíróság, hogy az iratokból kitűnően – s az indítványozó által sem vitatottan – az elsőfokú bíróság részéről elhangzott a jogorvoslatokra történő kioktatás.
- [30] A 2023. június 1-ei nyilvános tárgyalás, 43. számú jegyzőkönyve (a továbbiakban: jegyzőkönyv) rögzíti a következőket:
„(...) Az ítélet kihirdetése, a jogorvoslatokra történt kioktatás után.
Ügyész: Tudomásul veszem az ítéletet.
Vádlott: Fellebbezést jelentek be a szabadságvesztés enyhítéséért, illetve a vagyonek Kobzása mellőzéséért. Én úgy gondolom, hogy a teljes összeg tekintetében bizonyítottam, hogy a pénzek legális forrásból származnak.
Védő: Fellebbezést jelentek be a szabadságvesztés enyhítéséért, illetve a vagyonek Kobzása mellőzéséért” (Jegyzőkönyv 1. oldal utolsó bekezdés, 2. oldal 1-3. bekezdések).
- [31] Az Alkotmánybíróság utal továbbá arra, hogy az indítványozó védője a fellebbviteli eljárásban előterjesztett írásbeli észrevételében már kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a Be. 551. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét.
- [32] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a másodfokú bíróság vizsgálta az indítványozó vonatkozó kifogásait és megállapította, hogy „[a] jogorvoslatra történt kioktatás magában foglalja a jogorvoslati joggal összefüggő valamennyi felvilágosítás megadását, ennek hiányát a közokirat tartalmával szemben a védelemnek a másodfokú eljárás során sem sikerült igazolnia, de még csak valószínűsítése sem, így nem került sor annak bizonyítására, hogy az első fokon eljáró bíróságnak a Be. 551. § (3) bekezdésében írt kötelezettségének megszegésével járt el” (másodfokú ítélet, Indokolás [6]).
- [33] Ehhez képest az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény megjelölt, sérülni vélt rendelkezései kapcsán az elsőfokú eljárással és döntéssel szemben felhozott, a másodfokú bíróság által megválasztott kifogására hivatkozott vitatva az abban foglalt megállapításokat. Azonban az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül nem értékelhető alkotmányos kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági

döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {vö.: 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.

- [34] Kétségtelen, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog tekintetében szükséges az egyes, az eljárás tisztességességéhez szorosan kapcsolódó elemek alkotmányossági vizsgálata, de az Alkotmánybíróság hatáskörébe nem a vitatott eljárási lépések okirati szintű vizsgálata tartozik, hanem hogy a támadott döntésekből kiolvashatóan sérült-e az indítványozó alapjoga {vö. 3134/2025. (IV. 25.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [35] Kétségtelen továbbá, hogy a jegyzőkönyv szerint rögzített „jogorvoslatokra történő kioktatás” vonatkozásában a jegyzőkönyvben rögzítettekhez képest elhangzottak feltárása, bizonyítása, illetve felülbírálata nem, amint kétségbevonása sem tartozik az Alkotmánybíróság feladatkörébe, lévén nem részese a perjogi eljárásnak. A jegyzőkönyv tartalmára vonatkozó kifogás perjogi lehetőségét pedig a Be. biztosítja. Erre vonatkozó adatot az Alkotmánybíróság nem észlelt.
- [36] 3.2. Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy a bíróságok az ítélet kihirdetését követően bejelentett jogorvoslati nyilatkozatát alaptörvény-ellenesen értelmezték és ennek következtében sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.
- [37] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a terhelt rendelkezési joga elismert alapjog, amelynek alapján a büntetőeljárásban dönt arról, hogy a részére biztosított eljárási jogokat milyen mértékben gyakorolja, milyen mértékben él a lehetőségekkel [vö.: 14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 257]. Ennek megfelelően a fellebbezés bejelentésével a terhelt rendelkezési jogát gyakorolja, szabadon dönthet arról, hogy a fellebbezésben az elsőfokú határozatot és eljárást mennyiben, milyen indokokkal kifogásolja {vö. 19/2021. (V. 27.) AB határozat [83], [88]}.
- [38] A fellebbezés keretében előadott kifogásokat a másodfokú bíróság megvizsgálta és megállapította, hogy mind az indítványozó, mind a védő által bejelentett és jegyzőkönyvben rögzített jogorvoslati nyilatkozat határozott, és egyértelmű tartalmú {vö. másodfokú ítélet, Indokolás [6]}.
- [39] Ehhez képest pedig az indítványban foglaltakkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési

tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {vö.: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Következésképpen a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {vö.: 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

- [40] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a jogorvoslattal kapcsolatos nyilatkozat háromféle lehet, a fellebbezésről való lemondás (tudomásulvétel), a fellebbezés azonnali bejelentése, valamint három munkanap fenntartása a nyilatkozat megtételére {vö.: Be. 551. § (1) bekezdés; 582. § (1) bekezdés}. Sem az indítványozó, sem a védő nem volt köteles a kihirdetett elsőfokú ítélettel szemben nyomban bejelenteni a fellebbezését.
- [41] Megjegyzi továbbá az Alkotmánybíróság, hogy a védő – főszabály szerint – a védői jogokat önállóan gyakorolhatja, a Be. alapján önálló fellebbezésre jogosult {vö.: Be. 42. § (1) bekezdése; Be. 581. § bekezdés c) pontja}. Jelen ügyben pedig a tárgyaláson jelen lévő védő az indítványozóval azonosan, a szabadságvesztés enyhítéséért jelentett be fellebbezést, a vagyonek kobzás mellőzése mellett. Amint az is kétségtelen, hogy a fellebbező fél számára a jogorvoslati jogra jogosultság, azzal élés és azzal élés lehetőségére kitanítás törvényi alapját a Be. rögzíti. Mindennek érvényesülése pedig az alapügyben első fokon eljáró bíróság jegyzőkönyvéből kitűnően biztosított volt és megtörtént.
- [42] 3.3. Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül az indítványozó által hivatkozott, indokolt bírói döntéshez fűződő jog, mint alkotmányos előírás kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására {vö.: 3248/2025. (VII. 30.) AB határozat, Indokolás [38]}, amint erre jelen ügyben a Be. 562. § (2) bekezdés alapján sor került.
- [43] A Be. 562. § (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés kizárólag a büntetésre, illetve az intézkedésre vonatkozó rendelkezés ellen irányul, az ügydöntő határozat indokolása az 561. § (3) bekezdés a)–c) és e) pontjában és az 564. § (4) bekezdésében meghatározottakból is állhat. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet indokolása – törvényi engedély alapján – nem tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdés d) és f) pontjában írtakat, azaz azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, valamint annak indokolását, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el, továbbá a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok, így különösen a bizonyítási indítványok elutasításának indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.

[44] 3.4. Ennélfogva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány egyik elemében sem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.

[45] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró